

A VEGADES ELS SENTITS REVELEN MÉS QUE LES PARAULES.

ENTREVISTA A MOSSÈN JOSEP MOLIST RIFÀ, NOU RECTOR DE TONA

Iris Estrada i Lahosa
Gemma Romeu i Puntí

La tarda del divendres 22 de febrer de 2013 mossèn Josep Molist ens rep al seu despatx de la rectoria. Fa poc més d'un any que és a Tona i aprofitem l'avinentsa per parlar amb ell sobre la seva trajectòria com a sacerdot i la seva estada a Tona. Mossèn Josep va prendre possessió del seu càrrec el 15 de gener de 2012. L'hem entrevistat, així mateix, per saber el seu punt de vista sobre diferents temes. Mossèn Josep també és rector de Malla i Múnter.

VOCACIÓ I FORMACIÓ

La vocació de mossèn Josep arrenca del fet que ja des de petit s'identificà amb la figura del capellà del seu poble, Sant Hipòlit de Voltregà, tot i no haver-n'hi cap dins la seva família, una família creient. Ens comenta que la seva atracció cap a l'Església no es podria explicar de manera científica, però s'ha anat concretant amb els anys. Quan va escollir aquesta vocació va tenir el suport de la seva família, que sempre li ha fet costat.

Va estudiar dos anys de Filosofia i tres de Teologia a la Facultat de Teologia de Catalunya, a Barcelona. Després el van enviar a Roma a continuar els seus estudis i allà es va especialitzar en teologia dogmàtica. Ens explica la importància

Mossèn Josep Molist en la missa de la seva entrada a Tona, el 15 de gener de 2012 (Foto Josep Jiménez Bach)

Actualitat

Mossèn Josep Molist davant el bisbe Romà Casanova, en la cerimònia de promesa de fidelitat com a nou rector de Tona (Foto La Revistona)

de la filosofia dins les ciències religioses. Després va tornar a Catalunya i va cursar Filosofia a la Universitat Autònoma de Barcelona. Més tard va anar a Roma a fer un màster en filosofia i mística i ha fet cursos de doctorat. Actualment no es pot dedicar als estudis per falta de temps, tot i que remarca la seva afició a estudiar. També li atrau la literatura i el cinema i, a més, ha exercit de professor d'institut, feina amb què ha gaudit més del que es pensava inicialment.

LA RELACIÓ AMB TONA

Mossèn Josep Molist (1967) és fill de Sant Hipòlit de Voltregà i no es pensava pas acabar fent tasques pastorals a la parròquia de Tona. El seu primer destí va ser fer de rector a Sant Joan de les Abadesses, on en arribar es va trobar amb un conflicte que ja feia molts anys que durava, relacionat amb unes peces procedents d'aquesta població que ara són al Museu Episcopal de Vic. Destaca que Tona és un poble més gran i la parròquia no ha rebut la influència determinant de cap mossèn concret, sinó que és oberta als diferents pensaments dels rectors que hi han exercit. Ens comenta que se sent còmode a Tona; és un paisatge que li és conegut –perquè és a la

plana de Vic– i això li aporta molta confiança. A més, s'hi ha sentit molt ben acollit.

Explica que creu en la llibertat de pensament de les persones. No fa diferències entre ateus, no creients, agnòstics, no practicants... Creu que la societat es basa en les diferències de les persones, però això no treu que es degui especialment als catòlics practicants que van a l'església cada setmana. Tot i així creu que l'important és respectar les diferències, ja que és la mateixa societat que les marca. Ens diu que intenta viure i compartir amb els altres un sentit religiós de la vida, que és una cosa absent a l'Europa occidental actual. Li desconcerta totalment el fet que, per exemple, la primera comunió s'hagi convertit en un acte social i hagi perdut el significat religiós original; ho deixa com una causa perduda, que reflecteix la pobresa del catolicisme contemporani en el món occidental.

En aquest primer any ha vist inaugurar les reformes de l'antic Centre Parroquial de Tona, una obra que va impulsar l'anterior rector, mossèn Pere Devesa, i va assistir a la missa de consagració de l'altar de l'església de Sant Andreu del Castell, amb presència del bisbe Romà Casanova, que va coincidir amb l'acabament de

Mossèn Josep Molist, a la dreta, amb mossèn Pere Devesa, el bisbe Romà Casanova, la roseraire Mireia Tordera, l'alcalde Josep Salom i la regidora Lurdes Boneu, el dia de la inauguració de la sala Mn. Pere Devesa, l'antic Centre Parroquial (Foto Arxiu Municipal)

les obres de restauració de la teulada. Pel que fa a les obres en els edificis parroquials, la seva intenció, diu, és reestructurar petites coses per al dia a dia, com ara habilitar una sala de projeccions o bé racionalitzar espais a la rectoria o optimitzar l'ús del jardí. No obstant això, darrere d'algunes d'aquestes reformes, sobretot a l'interior de l'església parroquial, hi ha una qüestió de litúrgia, i és que mossèn Josep valora molt la simbologia: la importància dels símbols, els colors, els sons i l'estètica. A vegades, els sentits són més eloqüents que les paraules.

Pel que fa als sermons, parteix sempre de la Paraula de Déu. Segons ell, l'homilia hauria de ser una reflexió senzilla que parteixi de la Paraula de Déu i que ajudi a trobar un sentit per a la vida de cadascú. Tendeix a relacionar-hi coses del dia a dia, petites anècdotes per aconseguir una comunicació real amb les persones.

Té la percepció que la crisi econòmica no afecta l'Església perquè aquesta es mou en una economia modesta, de sostenibilitat, suportada pels donatius de la gent, potser no tan elevats com els de fa uns anys. Allà on realment es noten els efectes de la crisi és a Càritas, on s'ha registrat un augment notable de persones amb manca de necessitats bàsiques, sobretot relacionades amb l'alimentació (d'una trentena de famílies s'ha passat a unes vuitanta en quatre anys).

OPINIÓ PERSONAL SOBRE TEMES D'ACTUALITAT

Davant la notícia de la renúncia del papa Benet XVI, té la impressió que la línia de pensament del nou papa serà reforçar les qüestions d'identitat de l'Església, és a dir, saber d'on es ve i cap a on es va. Quant a la política, opina com a un ciutadà normal i corrent. En general, però, se'n desinteressa i mostra una certa desconfiança cap al món polític i cap al camí d'autodeterminació que proposen alguns partits.

Creu que el paper de la dona dins l'Església és molt important. Sí que és cert que ha estat menys valorat que el de l'home, ja que així s'ha fet per tradició i perquè l'Església té com a fonament un model patriarcal, però en els últims anys ha augmentat el nombre de dones amb càrrecs alts dins l'Església, sobretot en càrrecs relacionats amb el dret o l'assessorament jurídic o com a delegades episcopals (que fan una tasca a nivell diocesà per encàrrec directe del bisbe). Mossèn Josep no té un prejudici personal en contra del feminisme, però no és partidari de trencar amb la tradició ni d'homogeneïtzar els gèneres; són qüestions, tal i com diu, "d'arquetipus socials profunds".